

wot Krysťuša skoro zylje wubafnyto, so je won nasch Sbožnik, kiž nas wujedna, ja nas proſy a nasch Ssrijednik je, kiž je tehodla wot Boha postajeny, so bychmy psches nebo psched Bohom Nadu a Ssmjelnoſz nama- kaly, a so nochze tym, kiž Nadziju knemu maju, kajž tu we tym Ewangelionu praji, k Postroženju a k Satamanſtwu, ale k Tro- ſchtu, k Wumoženju, k Sbožu a k Sbožnoſzi pschindž, jeli so jeno we Wjeri a fromnym Žiwenu tajki s božny Dzen strotſchtu docza- kamy. Tych pak, kotſiž nejšu do neho wje- rili, ale jeho Kſcheszijanow na Semi psche- szjehali, ja Ssmjeh mjeli, a czwilowali ſu, tych budze won budzicz a ſchtraſowacz. To, praji won, wjerče twerdzje, a na tym ne- zwysluječe, a weſelče ſo na moj Pschichod, won budze ſo wam k Ujevſchemu ſtač, so byſcheče wot Njeha, Czerta, Ssmerczje a Sswjeta wumoženi, a psches me wjecznye s božni byli. To rjeka wjeszje prawje kraj- nje a bohacze ſo troſchtowacz.

Jena Shtuka pak hiſcheče tudy je, na ko- trež ſo te ſlabe Sswjedonnja jara wulzy postroža. Pschetoz ton Knes praji, so budze ton ſudny Dzen nenadzujzy pschindž, a budze ſo tym Czlowekam ſtač, kajž Ptakam we Ujevach, kotrež rano tam a ſem ljetaju, ſu lodne, pytaju ſwoju Žiw- noſz, a ſo nadzija tuſamu namačacz, kajž predy, namačaju tež derje tuſamu, ſynu ſo do Lecziſnow, ſu weſeleje a dobreje Myſlje: we Wokomiknenju pak, predy hacž ſo na- dzija, rane Ssycz wofche nich romadu, budza poranene a ſadajene. To či fromni, pobo- žni Czlowekojo k Wutrobi wofmu, a dofelž woni ſchjednje ſhonja, kač ruczje ſo ſtač može, so jedyn k Padu pschindze, da ſu te- hodla ſrudni a bojaſni, pschetoz woni ſebi myſla: Shtu wje, kajkeho tebe ton Dzen na- mačacz budze, ſnadž budze we tej Shtundzi pschindž, dyž budu najmene hotowy a ſo

tehoſameho najmene nadziječ, aby we tym aby druhim Njechu lejzeč, wotom je ſo ſtobu ſtalo a budze ſteho weſeleho Dnja jedyn wjeczny ſrudny Dzen.

Tudy nas ton Knes tež we Troſchta nochze woſtajicz a wuczi ſwojich Kſcheszija- now, kač bychu tajku Staroſz wotwoložili, a praji: Kadajče ſo pak, so waſche Wutrobny nebudza wobčežene s Wob- žranſtwom, s Wopitſtwom, a ſe Sta- roſzemi teje Žiwnoſzje, a ton Dzen waſ neyſchekwatal. Pschetoz runje jako poleczena Ssycz budze won pschindž nawſchjeh, kiž na Semi bydla. Tehodla wachuječe koždy Czaz, a modleče ſo, so byſcheče do- ſtojni byli czeknucz temu ſchitkemu, ſchtož ſo podacz budze, a wobſtač psched czlowſkim Ssynom.

To je tež jara nuſna Wuczba, kotraž nam nidy s Wutrobny pschindž nedyrbjala. Ton Knes neſakaje jyz a wicz, tež neyſchikaje, kajž Bamž, so ſchitko ſtejo a lejzo woſtajicz dyrbimy, a do Kloſchtera hiez a duchomny Shtant na ſo wſacz. Nje. Jyſze a wiječe, to wam Boh derje woyſcheje, ſtaraječe ſo wo waſchu Žiwnoſz, pschetoz tehodla je Boh to Džjelo pschikajal. Ale psched tym ſo lad- eče, so nebychu ſtym ſchitkim waſche Wu- troby tak wobčežene byle, so byſcheče pschi tym mojeho Pschichoda ſabyli, ale wa- chuječe, to je, čakaječe koždu Shtundu a Wokomiknenje a dzerčeče ſo bohabojaſnje o pschi dobrym Sswjedonnju. Nech je to to najwryenſche.

Wotom modleče ſo tež, so byſcheče ſchit- kemu Ssytowanju a Žaloſzi czeknyli, a do- ſtojni byli wobſtač psched czlowſkim Ssynom. To budze we Wotze naſchu, wthmaj woflenimaj dwjemaj Proſtwomaj woyſchi- jate: Newedž waſ do Ssytowanja, ale wumož nas wot teho Steho.